

חסידות

י"ל ע"י מרכז חסידי בוסטון בארה"ק • נישיאות כי"ק מרן אדמו"ר שליט"א • רח' רוזין 15 ירושלים

בעין הפרשה

שופטים (יז,ז) דוד, האלשטר רב צ"ל מביא בספרו ויאמר יעקב ראייתי להגאון מלוב בספרו על התורה שהביא החז"ל שלמה המלך ע"ה אמר אני אربבה ולא אסרור אחריו לבבי, ומזה דהראך יתכן לומר כהה על שלמה המלך ע"ה, שעבורו על מקרה מפורסם בתורה, עוד העיר שאצלינו מדובר במצוות 'שםית מלך' מצוה שוטולת על כל ישראל מזכירים כאן האיסורים שהמלך בעצמו מצווה בהם, ולמה לא נכתב להלן אחריו פסוק "יה' והיה כשבתו וגוי וכותב לו וגוי שם היה המקומן הנכון להזכיר ולצאות המלך על שאסור לו להרבות לו נשים וכוכ ע"ש.

וכותב sclaoora קושיא אחד מתרוצת בחברתה, שיש שני סוגים מלכים, מלך הנבחר על ידי העם, וצריך משיחה, ויש אופן אחר, מלך בן מלך, היורש מלכותו מאביו ואינו צריך משיחה, ולא דעת הקהיל, ושימה היה מלך בן מלך, لكن סבר שלמה המלך דוקא מהמת הדיק בסדר המקראות, שהאיסור כאן מדובר כשל ישראלי מלך לראשונה, והאיסור שלא ירבה לו נשים שייך רק למלאך אשר נתמנה על ידי הצבור, ולא למלאך בן מלך, וכיוצא לא נמשך שלמה אלא מפני המחלוקת, שכן סבר שלמה שאין לו את האיסור שלא ירבה וכו', עוד בפרשינו במשך חכמה (יז) לא יומת על פי עד אחד. הרמב"ן בהשלמותו מביא (לא תשעה ט) נמנענו שלא לקובל עדות מיוחדת בדיני נפשות, שאם העדים רואים הרוצה, אחד מהalon זה ואחד מהalon אחר ואינם יכולים לראותה וזה את זה, משום שכותב "על פי שניהם עדים (או שלושה עדים יומת המת), לא יומת על פי עד אחד", ואמרו בעלי הקבלה (מכות ו): למה כתיב "לא יומת על פי עד אחד", אילימא עד אחד ממש, מרידיא שמעין לה "על פי שנים עדים יומת המת" אלא אחד, שאינם עומדים ביחד. עכ"ל הרמב"ן, ועיין בספר מגילת אסתר, שיש סתורה ברמב"ם שהסביר (במצות לא תעשה רצ"א) שההויר הנעד מלדבר בבית דין על מה שהheid עליו, ואף על פי שהוא תלמיד חכם, רק ייעיד מה שראה ויישוק, והדיןנים יעשו בעדותו לפि מה שיראה להם, והזהירה ישלא לדבר בדבר נסוף על העודות שייך בדיני נפשות בלבד, שנאמר (במדבר לה, ל) "וועד אחד לא עינה בנפשות למות".

וכפף ואמר "לא יומת על פי עד אחד", שאל יומת בטענת העדים. (בسنڌדרין אמרו "ועד אחד לא עינה בנפש", בין לזכות בין לחובה. ובארו הטעם משומם דהוי כנוגע בעדותו, וזה הדין ריק בדיני נפשות עכ"ל הרמב"ם). ובאמת, המעניין בפרשנת מסעוי (לה, ז) ומה שמובא בגמר, אפשר שהוא על דרך הדרישות, ובאמת להרוג על פי עד אחד נפקא לנו מקרא (דברים יט, טו) ד"לא ייקום עד אחד באיש", ובמספריו (שם): ועדות מיוחדת, פירושית בסיטאת דשמייא בענין עד זומם שם אם הוועד אחד מהעדים בדיני נפשות אז העד האחד נהרג, בדברני נפשות הוא ממש עד אחד, וגם זה נכלל בכלל ד"לא ייקום עד אחד באיש".

המשך חכמה מביא מביאו על הרמב"ם שעדות באמון מרכיבת מעוד אחד בלבד, ההכרה לעד השני, הוא לא אשר שעד הראשון היה נוכחה. لكن חזר הפסיק ללמד שניים עדים שאינם רואים זה את זה אינם נחשים עדים להמית משיחו, מכיוון שאינם יכולים לאמת שהאחר היה ע. עד.

אפשר לדרש לפסוק שבעה נקיקים, והוא רק עד אחת. משם לומדים שעוד אחד נאמין באיסורים. האשא שתסתפור שבעה נקיקים, והוא רק עד אחת. מכאן שעד אחד נאמין באיסורים. עוד אפשר לדיקק מהמשך חכמה, שבמקרה שני העדים לא רואו מהлон אחר, יכולם הם להעדי בפני בית דין, אבל לא לטעון, לא לזכות ולא לחובה, משום שאחר שרואו רוץ והרג הוא העד נוגע בדבר ולכן אינם יכולים לטעון, וזה אולי הסיבה שאין אדם משים עצמו רשע, מאחר שהוא נוגע בדבר, لكن אינו יכול להעיד.

חזק"ל אומרים לאחר מה ועתיר האדים בעצמו מעיד על מה שעשה. וזה אפשר רק בכלל שבעולם האמת אין גניעות. הודה לה', שבעולם הזה יש לנו הزادנות להתהנן לסלילה ומהילה מראש השנה עד יומם כיפור ושמיני עצרת, כאשר ה' המלך הנצחי אינו זוקק למינויו למלך, ובודאי אין חשש שהוא מדרך הישר. יה"ר שנזכה לקיים תשובה מהאהבה ולכotta לבייא המשיח ולכתיבתה והחתימה טוביה.

על המתרחש ואני יש

שםו על לוח לבכם תאריכים אל

טייש בשעה 21:30

מזל טוב שנור בזה למשפחת

הרב במסוואל בלום על נשואו הנכד

ל' רפאל לרר על נזוי הבית

ר' ירמיהו בן-לול על נזוי הבית

ל' בנימין ואלף על לידת הבן

ר' שלמה איסמאילוף על לידת הנכד

ר' אהרן גונקין על לידת הנני

רפואה שלימה - נא להתפלל לרפואה

דוד אריה בן רבקה

פינחס דוד בן לאה פראדאל

ראובן אליהו בן דבורה

אלימלך בן רבקה

פסח אליהו בן רבקה לאה

מרדכי משה בן רחל לאה

איתמר אריה בן צבי זחהה

מלכה בת ביילא

ספרה גיטל בת שרה

בתוון שאור חולין ישראל

שחרית שבת

מרכזי בשעה 8:30

בחד טיש בשעה 9:15

מנין בסניף 10:00

מנחה שבת

מנין ראשון 12:30

15:00 16:30

מנין המרכז 18:35

תזכורת: פרזבול

REMINDER:PRUZBULL